

Hrvatski dušobrižnički ured
Budućnost hrvatskih katoličkih misija u Europi, Zbornik,
Frankfurt na Majni, 2006., str. 130.

Ovih je dana izišao sedmi po redu zbornik radova s godišnjih pastoralnih skupova pastoralnih djelatnika iz hrvatskih katoličkih misija u Zapadnoj Europi koje već godinama uspješno organira Hrvatski dušobrižnički ured iz Frankfurta. U zborniku su predavanja s pastorlanog skupa održanog od 10. do 13. listopada prošle godine u Freisingu.

U svojim izvješćima delegati fra Josip Bebić za Njemačku, mons. Stjepan Biletić za skandinavske zemlje, o. Mato Antunović za Francusku, fra Marko Prpa za Sloveniju i dr. fra Šimun Šito Ćorić za Švicarsku, posebno su upozorili na probleme s kojima se pastoralni djelatnici danas suočavaju u pojedinim zemljama.

Objavljena su također i predavanja: predsjednika Paneuropske unije u Njemačkoj i člana Europskog parlamenta Berndta Poselta o budućnosti Hrvatske u Europi, ravnatelja dušobrižništva za katolike drugih materinskih jezika Njemačke biskupske konferencije mons. Wolfganga Wiehlea o materinskim zajednicama u Njemačkoj između danas i sutra, ministra savjetnika u Veleposlanstvu RH u Berlinu Slavka Novokmeta o izvanpastoralnim djelatnostima hrvatskih katoličkih misija i suradnji s institucijama hrvatske države te mr. Pere Ivana Grgića pod nazivom „Ususret budućnosti hrvatske inozemne pastve”.

Potaknuti su odgovorni u domovinskoj Crkvi da zauzetije pruže svekoliku pomoć hrvatskim katoličkim misijama u Europi, pa i u svijetu, i to, kako se u priopćenju kaže, zbog novonastale situacije i zbog prestrukturiranja duhovne skrbi za katolike drugih materinskih jezika u SR Njemačkoj, kao i zbog problema koji proizlaze iz starosne dobi hrvatskih pastorlanih djelatnika u Zapadnoj Europi. „Ako se samo letimice pogleda što je hrvatska inozemna pastva tijekom proteklih sto do sto dvadeset godina učinila za Hrvate katolike izvan domovine, onda je to nemjerljiv rad. A za to su najviše

zaslužni samo pastoralni radnici na terenu. Koliko god taj rad bio manjkav i nedovoljan, nedovoljno sustavan, slabo podupiran i koordiniran iz domovine, ono što je kroz pastoralno djelovanje većine naših misionara prosijavalo, jest njihova ljubav za Krista i Crkvu te da su imali srce i dušu za svoj hrvatski narod i svoju domovinu. Ne bude li toga ubuduće, slabo će pomoći svi programi i strukture. Međutim, krivo bi bilo ne ići ukorak s vremenom, tražiti bolje putove, koristiti nove mogućnosti, mijenjati stare, loše navike.

Službena Crkva može i mora na tom području više učiniti, a ne samo od vremena do vremena poslati jednog ili drugog misionara. Odavno se spominje potreba određene pripreve svećenika za odlazak među isljenike, ali se od spominjanja godinama nije dalje maklo. Ne vjerujem da se s malo volje ne bi moglo dogovoriti o načelima i načinima neke, barem za početak, minimalne pripreve. Prije toga ili paralelno s tim bi se u obrazovnim i odgojnim i institucijama trebalo poraditi na posredovanju temeljnih i bitnih informacija i znanja koja su vezana za problematiku i potrebe selilaca i ljudi u pokretu sadašnjim naraštajima koji se školuju. Ti bi se sadržaji mogli prilagođavati i u određenom kraćem vremenu prenijeti onima koji imaju volju i koji žele poći među isljenike. U ovaj bi projekt svakako trebalo uzeti u obzir mogućnosti redovnika i redovnica, ali također i laika”, ističe u svome predavanju mr. Grgić.

Poznato je da Crkva u Europi, kaže delegat o. Bebić u predgovoru zbornika, prolazi kroz razdoblje dubokih društvenih, gospodarskih, političkih, etičkih i kulturoloških promjena i srazova. „Te se promjene dotiču i crkvenih zajednica doseljenih vjernika. Odgovorni u Crkvi ulažu velike napore i znanje u pronalaženju novih oblika pastorlnog djelovanja u župnim zajednicama. Dok s jedne strane s ponosom i zahvalom gledamo na povijest hrvatskih misija, njihovo nastajanje, na djelovanje i plodove, koje su vjernici i mjesna Crkva od njih imali, s druge strane s bolom u duši doživljavamo njihovo zatvaranje. U našim rukama leži velika suodgovornost za naše misije i ono što svaki od nas može učiniti za njihov boljitak, za buduće naraštaje, treba učiniti sada. Sutra će biti kasno što činiti za njihovo postojanje.”

Predavači su u svojim izlaganjima nastojali prikazati, svaki na svojem području, aktualnu sliku naših zajednica i iznijeti prijedloge za njihov opstanak te su tako čitateljima pokušali približiti aktualno stanje i djelovanje u hrvatskim katoličkim misijama u Zapadnoj Europi. Stoga, zbornik može biti od koristi svima koje zanima ta važna i nezaobilazna tematika djelovanja Hrvata katolika u Zapadnoj Europi. U svome idejnom rješenju naslovnice, autorica Romana Kašaj je upravo to i željela istaknuti.